

سه شنبه 26 دی 1396، 28 ربیع الثانی 1439-16 ژانویه 2018

فرار شاه خائن "محمدرضا پهلوی" از کشور در پی گسترش نهضت اسلامی ملت ایران (1357ش)

فرار شاه خائن "محمدرضا پهلوی" از کشور در پی گسترش نهضت اسلامی ملت ایران (1357ش) با فراگیر شدن جرقه‌های اولیه انقلاب و فشار نیروهای مخالف رژیم و هماهنگی قیام‌های مردمی به رهبری حضرت امام خمینی(ره) و پس از وقایع خونین کشتار 17 شهریور و 13 آبان 57 و برگزاری مراسم چهل‌م‌های مختلف در شهرهای کشور و نیز اعتصاب کارگران شرکت نفت و از همه مهم‌تر چاپ اعلامیه توهین‌آمیز روزنامه اطلاعات، کنترل امنیت کشور از دست نیروهای رژیم و حتی حکومت نظامی خارج شد و موجب گردید که در مدت زمان کوتاهی، پایه‌های اقتدار رژیم 2500 ساله شاهنشاهی سست شده و منجر به فرار شخص اول مملکت گردد. در آن تاریخ، همه ناظران سیاسی معتقد بودند که حل بحران با ادامه حضور شاه امکان‌پذیر نیست و رهبر انقلاب اسلامی، به هیچ عنوان حضور شاه و رژیم سلطنتی را تحمل نخواهد کرد. شاه نیز به این موضوع واقف بود. در این زمان، وی، تنها خروج از کشور را به نفع خود می‌دانست. سرانجام محمدرضا پهلوی سه روز پس از تشکیل شورای سلطنت به همراه همسر و خانواده خویش در حالی ایران را برای همیشه ترک نمود که به شدت می‌گریست. آنها سوار بر هواپیمای اختصاصی (شهباز) شده و در حالی که یک جت بوئینگ 707 و ده‌ها هلیکوپتر آن را همراهی می‌کردند از کشور خارج شدند. پس از رفتن شاه از کشور، جشن و شادمانی، سراسر میهن را فرا گرفت، محسسه‌های شاه پایین کشیده شد و ارکان رژیم شاهنشاهی متزلزل‌تر گردید. پیام 9 ماده‌ای حضرت امام خمینی(ره) برای ملت ایران (1357ش)

همزمان با فرار محمدرضا پهلوی از ایران، امام خمینی(ره) پیامی در 9 ماده برای ملت ایران فرستادند که اهم آن عبارت بود از: "به کسانی که در شورای سلطنتی غیرقانونی به عنوان عضویت داخل شده‌اند؛ و اطلاع می‌دهم که بی‌درنگ از این شورا کناره‌گیری کنند و در صورت تخلف، مسؤول پیش آمده‌ها هستند؛ به وکلای غیرقانونی مجلسین اطلاع می‌دهم؛ شود که از رفتن به مجلس احتراز کنند و در صورت تخلف، مورد مؤاخذه ملت شریف قرار خواهند گرفت." در همین پیام آمده بود: "کشاورزان نسبت به کشت گندم دیم اقدام نمایند؛ بانک‌ها از پرداخت سپرده‌های وابستگان رژیم و دزدان و غارتگران اموال بیت المال خودداری نمایند؛ دانشگاهیان باید به مبارزه خود علیه دولت غاصب و شاه و شورای غیرقانونی سلطنت ادامه دهند و استادانی را که با دستگاه ظلم رابطه دارند، نپذیرند." همچنین امام در این پیام، برپایی راهپیمایی روز اربعین را به مردم توصیه کردند. درگذشت "محیی‌الدین بن عربی" نویسنده، اندیشمند و عارف بزرگ اسلام (638 ق)

ابوعبدالله محیی‌الدین محمدبن علی‌العربی معروف به ابن عربی در 27 رمضان سال 560 ق در اندلس به دنیا آمد. وی از آغاز جوانی، دارای دلی تپنده در جستجوی فراسوی جهان مادی بود و روحی تشنه‌ی حقایق غیبی و عوالمی پرهیجان و اندیشه‌های عرفانی و جواد داشت. چنان‌که در این رهگذر، جوانه‌های بینش عرفانی در درونش ایجاد شده و مکاشفاتی برایش دست می‌داد. او دانشمندی پرکار بود که آثارش را بیش از پانصد رساله و کتاب ذکر کرده‌اند. یکی از آن‌ها، تفسیر کبیر است که به تنهایی شامل چندین مجلد است و کتاب معروف فصوص الحکم او، فشرده‌ای از دیدگاه‌ها و اندیشه‌های عرفانی اوست. ابن‌عربی در 78 سالگی در شام درگذشت و در دامنه‌ی کوه قاسیون در دمشق مدفون گردید. رحلت عالم بزرگ شیعه و مؤلف کبیر علامه شیخ عبدالحسین امینی(1390 ق)

علامه شیخ عبدالحسین امینی در سال 1320 ق در تبریز به دنیا آمد. وی علوم ابتدایی و متوسطه را نزد پدر تحصیل کرد. سپس جهت ادامه‌ی دروس خود راهی نجف اشرف گردید و در درس آیات عظام فیروزآبادی و سیدابوتراب خوانساری شرکت کرد. علامه امینی در اولین تالیف خویش، کتاب شهداء الفضیله را نگاشت و مورد توجه و تایید علمای بزرگ قرار گرفت. این عالم بزرگوار سپس کتاب عظیم "الغدير" را تالیف کرد و آن را به جهان بشری تقدیم نمود. علامه امینی با تالیف کتاب الغدير خاطرات عصر نبوی را تجدید کرد و با این اثر که با سختی‌های فراوان و خون دل نگاشت، درصدد احیاء سیره‌ی نبوی و علوی بود. سرانجام این رادمرد علم و عمل در هفتاد سالگی به دیدار محبوب شتافت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.